

פרשת מקץ

פ ר ק מ א'

את חטאי אני מזכיר היום פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים, ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו, ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו פתר, ויהי כאשר פתר לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו תלה.

_____ ל אמר _____

_____ ל אמר _____

_____ ל אמר _____

חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו. בלעדי, אלקים יענה את שלום פרעה.

בחלמי הנני עמיד על שפת היאר, והנה מן היאר עלת שבע פרות בריאות בשור ויפת תאר ותרעינה באחו, והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות בשור לא ראיתי כהנה בכל ארץ מצרים לרע, ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הראשונות הבריאות, ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ, וארא בחלמי והנה שבע שבילים עלת בקנה אחד מלאת וטבות, והנה שבע שבילים צנמות דקות שדפות קדים צמחות אחריהם, ותבלען השבילים הדקות את שבע השבילים הטבות ואמר אל החרטמים ואין מגיד לי.

_____ ל אמר _____

חלום פרעה אחד הוא את אשר האלקים עשה הגיד לפרעה, שבע פרות הטבות שבע שנים הנה ושבע השבילים הטבות שבע שנים הנה חלום אחד הוא, ושבע הפרות הרקות והרעות העלת אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבילים הרקות שדפות הקדים יהיו שבע שני רעב, הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלקים עשה הראה את פרעה, הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים, וקמו שבע שני רעב אחריהן ונשכח כל השבע בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ, ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחרי כן כי כבד הוא מאד, ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלקים וממהר האלקים לעשתו, ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם ושיתוהו על ארץ מצרים, יעשה פרעה ויפקד פקדים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע, ויקבצו את כל אכל השנים הטבות הבאות האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו, והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא תכרת הארץ ברעב.

_____ ל אמר _____

_____ ל אמר _____

_____ ל אמר _____

_____ ל אמר _____

_____ ל אמר _____

_____ ל אמר _____

_____ ל אמר _____

הנמצא כזה איש אשר רוח אלקים בו?

אחרי הודיע אלקים אותך את כל זאת - אין נבון וחכם כמותך, אתה תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי, רק הכסא אגדל ממך.

ראה נתתי אותך על כל ארץ מצרים.

אני פרעה ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים.

לכו אל יוסף, אשר יאמר לכם - תעשו.

פ ר ק מ ב' - מ ג'

- לְמָה תִּתְרָאוּ? _____
אמר ל _____
- הִנֵּה שְׁמַעְתִּי כִּי יֵשׁ שֹׁבֵר בְּמִצְרַיִם רְדוּ שְׂמָה וְשִׁבְרוּ לָנוּ מִשֶּׁם וְנִחֲיָה וְלֹא נָמוּת.
אמר ל _____
- מֵאֵין בָּאתֶם? _____
אמר ל _____
- מֵאָרֶץ כְּנָעַן לְשׁוֹבֵר אֶכֶל.
אמר ל _____
- מִרְגָּלִים אַתֶּם לְרֹאוֹת אֶת עֲרוֹת הָאָרֶץ בָּאתֶם.
אמר ל _____
- לֹא אֲדַנִּי וְעַבְדִּיךָ בָּאוּ לְשׁוֹבֵר אֶכֶל, כְּלָנוּ בְּנֵי אִישׁ אֶחָד נָחֲנוּ כְּנִים אֲנַחְנוּ לֹא הָיוּ עַבְדֵיךָ
מִרְגָּלִים.
אמר ל _____
- לֹא כִּי עֲרוֹת הָאָרֶץ בָּאתֶם לְרֹאוֹת.
אמר ל _____
- שָׁנִים עָשׂוּר עַבְדֵיךָ אַחִים אֲנַחְנוּ בְּנֵי אִישׁ אֶחָד בְּאָרֶץ כְּנָעַן, וְהִנֵּה הִקְטַן אֶת אַבְיָנוּ
הַיּוֹם וְהֶאֱחָד אֵינָנוּ.
אמר ל _____
- הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵכֶם לֵאמֹר: 'מִרְגָּלִים אַתֶּם' בְּזֹאת תִּבְחַנּוּ חַי פְּרַעְהָ אִם תִּצְאוּ
מִזֶּה כִּי אִם בָּבוֹא אַחִיכֶם הִקְטַן הִנֵּה, שְׁלַחוּ מִכֶּם אֶחָד וְיִקַּח אֶת אַחִיכֶם וְאֶתֶם
הֶאֱסְרוּ וַיִּבְחַנוּ דְּבַרְכֵיכֶם הֶאֱמַת אֶתְכֶם וְאִם לֹא חַי פְּרַעְהָ כִּי מִרְגָּלִים אַתֶּם.
אמר ל _____
- זֹאת עָשׂוּ וַחֲוִיו אֶת הַאֱלֹקִים אֲנִי יָרָא, אִם כְּנִים אַתֶּם אַחִיכֶם אֶחָד יֶאֱסַר בְּבֵית
מִשְׁמַרְכֶּם וְאֶתֶם לָכוּ הִבִּיאוּ שֹׁבֵר רַעְבוֹן בְּתֵיכֶם, וְאֶת אַחִיכֶם הִקְטַן תִּבְיִאוּ אֵלַי
וַיֶּאֱמְנוּ דְּבַרְכֵיכֶם וְלֹא תָמוּתוּ.
אמר ל _____
- אֲבָל אֲשַׁמִּים אֲנַחְנוּ עַל אַחִינוּ אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרַת נַפְשׁוֹ בְּהִתְחַנְּנוּ אֵלֵינוּ וְלֹא שְׁמַעְנוּ עַל
כֵּן בָּאָה אֵלֵינוּ הַצָּרָה הַזֹּאת.
אמר ל _____
- הֲלוֹא אֶמְרָתִי אֲלֵיכֶם לֵאמֹר: 'אֵל תַּחֲטְאוּ בִּילְדִי' וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וְגַם דָּמוֹ הִנֵּה נִדְרָשׁ.
אמר ל _____
- הוֹשֵׁב בְּסִפְי, וְגַם הִנֵּה בְּאִמְתַּחַתִּי.
אמר ל _____
- מִה זֹאת עָשָׂה אֱלֹהִים לָנוּ?
אמר ל _____
- דַּבֵּר הָאִישׁ אֲדַנִּי הָאָרֶץ אֲתָנוּ קִשׁוֹת וַיִּתֵּן אֲתָנוּ כְּמִרְגָּלִים אֶת הָאָרֶץ, וְנֵאמַר אֵלָיו:
'כְּנִים אֲנַחְנוּ לֹא הֵיינוּ מִרְגָּלִים, שָׁנִים עָשׂוּר אֲנַחְנוּ אַחִים בְּנֵי אַבְיָנוּ הֶאֱחָד אֵינָנוּ
וְהִקְטַן הַיּוֹם אֶת אַבְיָנוּ בְּאָרֶץ כְּנָעַן, וַיֵּאמֶר אֵלֵינוּ הָאִישׁ אֲדַנִּי הָאָרֶץ: 'בְּזֹאת אֲדַע כִּי
כְּנִים אַתֶּם אַחִיכֶם הֶאֱחָד הִנִּיחוּ אֶתִּי וְאֶת רַעְבוֹן בְּתֵיכֶם קָחוּ וְלָכוּ, וְהִבִּיאוּ אֶת
אַחִיכֶם הִקְטַן אֵלַי וְאֲדַעָה כִּי לֹא מִרְגָּלִים אַתֶּם כִּי כְּנִים אַתֶּם אֶת אַחִיכֶם אֲתָן לָכֶם
וְאֶת הָאָרֶץ תִּסְחָרוּ'.
אמר ל _____
- אֶתִּי שְׁכַלְתֶּם, יוֹסֵף - אֵינָנוּ, וְשְׁמַעוֹן - אֵינָנוּ, וְאֶת בְּנִימִן - תִּקְחוּ, עָלֵי הָיוּ כְּלָנָה.
אמר ל _____
- אֶת שְׁנֵי בְנֵי תָמִית אִם לֹא אַבְיָנוּ אֵלַיךָ, תִּנְהָ אִתּוֹ עַל יָדֵי וְאֵנִי אֲשִׁיבֵנוּ אֵלֶיךָ.
אמר ל _____
- לֹא יָרַד בְּנֵי עִמְכֶם כִּי אַחִיו מוֹת וְהוּא לְבָדוּ נִשְׁאָר וְקִרְאָהוּ אֶסוֹן בְּדָרְךָ אֲשֶׁר תִּלְכוּ בָּהּ,
וְהוֹרְדְתֶם אֶת שִׁיבְתֵי בִגְדוֹ שְׂאוּלָה.
אמר ל _____
- שָׁבוּ שִׁבְרוּ לָנוּ מַעֵט אֶכֶל.
אמר ל _____
- הַעַד הַעַד בָּנוּ הָאִישׁ לֵאמֹר: 'לֹא תִרְאוּ פָנַי בְּלִמְתִּי אַחִיכֶם אֶתְכֶם', אִם יִשְׁךְ מִשְׁלַח אֶת
אַחִינוּ אֲתָנוּ - גִּרְדָה וְנִשְׁבְּרָה לָךְ אֶכֶל, וְאִם אֵינְךָ מִשְׁלַח - לֹא יָרַד, כִּי הָאִישׁ אָמַר
אמר ל _____

פ ר ק מ ד - מ ה

מלא את אמתחות האנשים אכל כאשר יוכלון שאת ושים כסף איש בפי אמתחתו, ואת גביעי הכסף תשים בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו. קום רדף אחרי האנשים והשגתם ואמרת אלהם: 'למה שלמתם רעה תחת טובה? הלא זה אשר ישתה אדני בו והוא נחש ינחש בו, הרעתם אשר עשיתם'.

אמר ל _____
אמר ל _____

למה ידבר אדני בדברים האלה? חלילה לעבדיך מעשות כדבר הזה, הן כסף אשר מצאנו בפי אמתחתינו השיבנו אליך מארץ כנען, ואיך נגנב מבית אדניך כסף או זהב? אשר ימצא אתו מעבדיך ומת וגם אנחנו נהיה לאדני לעבדים.

אמר ל _____

גם עתה כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקיים. מה המעשה הזה אשר עשיתם? הלא ידעתם כי נחש ינחש איש אשר כמני. מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלקים מצא את עון עבדיך הננו עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו.

אמר ל _____

אמר ל _____

אמר ל _____

חלילה לי מעשות זאת, האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם.

אמר ל _____

בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני, ואל יחר אפך בעבדך כי כמודך כפרעה. אדני שאל את עבדיו לאמר: 'היש לכם אב או אח?' ונאמר אל אדני: 'יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו, ונאמר אל עבדיך: 'הורדוהו אלי ואשימה עיני עליו, ונאמר אל אדני: 'לא יוכל הנער לעזוב את אביו ועזב את אביו ומת, ונאמר אל עבדיך: 'אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פניי, ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני, ונאמר אבינו: 'שבו שברו לנו מעט אכלי, ונאמר: 'לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן איננו אתנו, ונאמר עבדך אבי אלינו: 'אתם ידעתם כי שנים ילדה לי אשתי ויצא האחד מאתי נאמר: 'אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה ולקחתם גם את זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאלהי. ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו ונפשו קשורה בנפשו, והיה כראותו כי אין הנער ומת והורידו עבדיך את שיבת עבדך אבינו בוגון שאלה, כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר: 'אם לא אביאנו אליך וחטאתי לאבי כל הימים ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני והנער יעל עם אחיו, כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי? פן אראה ברע אשר ימצא את אבי.

אמר ל _____

